

skal være een Mand, som under sig ikke alene skal have det lærde Undervisningsvæsen, Universitetet, alle Kunstanstalter, Frederiks Hospital o. s. v., men tillige hele Almue-skolevæsenet; særlig var det Kontorchefen for dette Kontor for Almue-skolevæsenet, som det var bestemt at inddrage. Loven forudsætter altsaa, at en Mand skal have den ganske overordentlig store Bestilling og forudsætter dernæst, at en Mand skal have en yngre Mand, i Virkeligheden skal have den afgjørende Indflydelse — naturligvis under Ministeren — paa hele Almue-skolevæsenet. Da for en Del Aar siden Kontorchef Bruun afgik ved Døden, indsaa jeg fuldt vel, at det var aldeles umuligt at gennemføre denne Lov paa en forfarlig Maade, og jeg henvendte mig derfor til Rigsdagen for at faae den nødvendige Bevilling, til at konstituere en Fuldmægtig i Almue-skolevæsenets Kontor som Kontorchef. Det gif man ind paa, og Sagen er altsaa gaaet saaledes indtil nu, men det er da blevet tydeligere og klarere for hver Dag, der gaar, at Lovens Gjennemførelse ikke kan ske, og at det er i høieste Grad ubilligt, at man ikke giver den Mand, der udfører det samme Arbejde som enhver anden Kontorchef i Ministeriet, den samme Stilling som de øvrige Kontorchefer. Lovforslaget gaar altsaa ud paa for det Første at oprette eller rettere gjenoprette en Kontorchefsplads og for det Andet at stryge en Assistent i Kultusministeriet.

Det andet Lovforslag, jeg skal fremsætte, angaaer Lærerpersonalet ved den polytekniske Læreanstalt. Dette Forslag er foranlediget eller fremkommet nu ved det Forslag, som af min meget ærede Kollega Indenrigsministeren er fremjat i Tinget om Lønningsforholdene ved Landbohøjskolen. Jeg antager, at det maa være almindelig erkjendt, at disse to Anstalter i enhver Henseende staa lige, og at Lønningerne ved dem ogsaa bør være lige. Den samme Betydning, som Landbohøjskolen har for Landvæsenet og de Interesser, som dertil knytter sig, har den polytekniske Læreanstalt for Industrien, for Ingeniørvidenskaben og de Interesser, der knytter sig dertil. I videnskabelig Henseende maa disse Anstalter stilles lige, og det er derfor naturligt, at jeg allerede nu har set mig foranlediget til at fremsætte dette Forslag, som jeg ellers næppe havde tænkt paa at fremkomme med i Aar. Det gaar ud paa, at der ved polyteknisk Læreanstalt skal være 7 Professore og 5 Lektorer — det er altsaa en Forøgelse af de nu fast ansatte Læreres Tal fra 3 til 7 — samt Oprettelse af flere ekstraordinære Docent-

pladser som Lektorater. Nu for Tiden findes der fast ansatte Lærere i teknisk Mekanik og Maskinlære, Mathematik og Ingeniørfagene. Her foreslaas det tillige at oprette Lærerposter med fast Ansættelse i teknisk Kemi, mekanisk Teknologi, deskriptiv Geometri og i Fysik. Dernæst foreslaas det at ansætte en Lektor i Ingeniørfagene som Medhjælper for vedkommende Professor, en Lektor i Kemi samt en Lektor i Mineralogi, Geognosi og Jordbundslære. Den sidste Post er fuldstændig ny. Det har nemlig viist sig at være meget for lidt kun at have een Mand, Professore i Geologi, til Lærer i disse Fag saavel ved Universitetet som ved polyteknisk Læreanstalt. Jeg vil anbefale dette Forslag til det høie Things Belvillie. Hvad Lønningerne angaar, er der foreslaaet følgende Bestemmelse: „De ved den polytekniske Læreanstalt fast ansatte Lærere lønnes med de ved Loven af 25de Marts 1871 § 3 bestemte Lønninger for Professore og Lektorer ved Universitetet.“ Meningen med denne Bestemmelse er den samme som med den, der er indført i Forslaget om Landbohøjskolen. Jeg kan ikke anse det for rigtigt eller hensigtsmæssigt at knytte disse forskjellige Læreanstalter paa en saadan Maade sammen, at enhver Lønningsforbedring eller Lønningsforandring nødvendig maatte medføre en tilsvarende Forandring for den anden, og jeg har derfor henvist til denne bestemte Lovparagraf.

Det tredje Forslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er Forslag til Lov om ekstraordinær Entpenfion for Professor Schiellerups Enke. Professor Schiellerup har i 36 Aar været ansat som Observator ved astronomisk Observatorium, men uden fast Ansættelse. Der er ingen Tvivl om, at denne Mand allerede for mange Aar siden vilde være bleven ansat som Professor allerede den Gang Professor d'Arrest blev indkaldt fra Tyskland, hvis man ikke havde haft den Bestemmelse, at man for at blive Professor maatte have akademisk Borgerret, og da denne Bestemmelse senere efter d'Arrests Død faldt bort, kunde Schiellerup af rent økonomiske Grunde ikke modtage Professoratet, idet han havde samlet en hel Del forskjellige Virksomheder i sin Haand, som gavede ham en større Indtægt, end Professoratet kunde give ham. Det kunde nu være meget godt for ham, saalænge han levede og sad i Stillingerne, da han derved var nogenlunde ordentlig lønnet, men ingen af disse Stillinger var pensionsberettiget, og som Følge deraf staaar nu hans Enke uden nogenjomhelst Ret til Pension. Jeg finder imidlertid, at det vilde være i høi Grad ubilligt, om hun ikke